

2057
ירושלים, 29.5.44, יום ב'

בשעה 3:30 באו אלי הח'ח' קפלן, רמז, בר-כוכבא בענין הברה

לאומית לספנות.

לדברי קפלן כוכנות החברות "נחשון" ו"עחיד" לרכוש כל אחת מניות

יסוד ב-25,000 לא"י וכניות רגילות ב-50,000 לא"י, אותו הדבר מוצע גם

לכוכנות היהודית, וחלק וביעי הוצע גם ללויר ימי א"י, אבל במקום תשובה

חיובית באה התקפת בעהונות על הסוכנות היהודית המגבילה את היזכה של ההון

הפרטי. באי-כוח ההון הפרטי דרכו זכויות מסוימות, ובעיקר הבטחת השתתפות

במנהלת החברה, וההצעה היא ב"כ ל"נחשון", ל"עחיד", לסוכנות היהודית ולבא-

כוח הקבוצה אשר יחלים את ההון עד 300,000 לא"י, וזו תהיה המנהלה לחמש

השנים הקרובות.

הנהלת הסוכנות הסכימה בפרינציפ להון יסודי של 300,000 לא"י

והגדלתו על ידי הפצת מניות רגילות ומניות בכורה עד מיליון לא"י, והטילה

על ועדה של שלושה לקבוע את הפרטים. הובטחו זכויות ויסו לסוכנות היהודית

בשאלת הדגל וחבר העובדים.

רוברט סולד מבקש פרטים על הרכב החברה ותכניותיה.

לדברי בר-כוכבא הגיעו לידי הסכם על הרכבת פועצה של 21 איש, מהם:

10 לסוכנות היהודית, וסנים לבאי-כוח כל קבוצה או פרט הרכש מניות רגילות

בסך 50,000 לא"י ומניות בכורה בסך 150,000 לא"י. מקוטאחד לחבל הימי

שירכוש מניות ב-25,000 לא"י.

הבעתי את דעתי שאילו היו נחשון ועחיד מייסדים חברה זו - ייסדו,

כך נהוג בכל העולם, אלא יש להתנגד שהסוכנות היהודית תהיה אמצעי להקנות

לשתי חברות קטנות זכויות כאלו. הסוכנות צריכה למצוא הדרך להקים דבר

גדול, ומפעל ימי יכול להצליח רק אם הוא יהיה מפעל גדול. לסוכנות יש

זכות לדרוש זכויות גם אם היא מטקיעה מעט, כי היא שומרת את אינטוס הכלל,

אך מה ההצדקה של נחשון ועחיד בדרישהיהן? גם ההסתדרות בהיותה הסתדרות

יש לה זכויות מסוימות.

ב-300,000 לא"י וגם במיליון לא"י לא נעשה הרבה. אני קובל על

קפלן שלא דאג שיהיה מיליון מההון הלאומי, אך לא כאן המקום לשאלה זו.

עלינו לשאוף לשותפות עם אנגלים או אמריקאנים, אם זה אינו מתנגד לאינטרסים

של האנגלים. אם הסוכנות התן את הגושפנקא שלה לחברות הקטנות זה עלול

להפריע, עשינו בזמנו יחד עם ההסתדרות את "ביצור", הלכה אז הסוכנות יחד

עם הכחישבים.

לדברי בר-כוכבא ישנן 3 אפשרויות: א) הסוכנות לבד; ב) ההון הפרטי

לבד; ג) שותפות, וזכויות נחשון ועחיד הן כזכויות החלוצים במפעולה הימית,

הצענו גם ללויר הימי, אך הוא מסרב להצטרף.

2.

לדברי רמז אפשר לשכנע את נחשון לוותר בנקודה זו, אך הוא אינו יודע, כמעט משוכנע, שבוכארד ("עחיד") לא יוותר. אולי כדאי להחנות שבמשך שנתיים הזכות בידי הסוכנות לפדות את כל העסק, או להנות את התנאים. מסקנתי היתה שבוכובא צריך לנסוע ללונדון ולברר שם את מצב הדברים עם החברים העוסקים בדבר. יכולים להקדים, עד נסיעתו, בירור בכתב, אבל רק בכתב לא ייעשה הדבר.
